

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

A R. P. Præposito Generali inuisitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

rùm eidem Patri hæc verba repetiuit: *Oppugnat me Pater Rector, sed non vincet. Vereor ne Pater Rector opponat se voluntati diuina.* Quæ verba à plerisque ad Rectorem relata, conuenire cum re ipsâ compertum est: cum ille sæpius eo die flagranter à Deo vitam sanitatemque Ioanni esset deprecatus, sed quâ id viâ humanitus Ioannes intellexerit, hucusque non potuit explorari. Præter ordinarium Domus Medicum, hoc die aduocatus est Doctor Angelus Boynarea: qui, visâ insigni Ioannis indifferentiâ, tantaque animi mortem expectantis hilaritate, tranquillitateque, ad pietatem commotus, cum lacrymis iam digrediens, exclamabat: Hic alter quidam est Aloysius. O beatos vos, qui tam alacriter ad mortem estis comparati! Paucorum est hæc non vulgaris felicitas.

Hoc illum die P. Generalis inuisit: cuius se præsentiam prius quàm moreretur desiderare dicebat; cum ad faustam eius imprecationem obtinendam, tum ad gratias referendas curæ in se paternæ, petendamque veniam offensarum. Pater Generalis nihil ignoscendum extitisse dictitans, aspersum, signatumque lustrali aquâ, bono esse animo iussit. Cubiculum eius toto hoc die Patrum Fratrumque plurimi assidue compleuerunt; quos ille solitâ suâ affabilitate vniuersos accepit. Quod

*Visitur à
R. P. Gene-
rali.*

verò sentiret, quæcumque Medicorum arbitrio iuberentur, ea refocillandis instaurandisque viribus suis adhiberi medicamenta atque aromata, cuiuscumque pretij forent, religioni ducere coepit id sibi abundè superque esse, & Patri cuidam, *Mens hic*, inquit, *morbis pretiosus est*. quo respondente, eam esse Societatis solitam charitatem, protinus acquieuit. Vespere diei Mercurij pluribus eius iuuandi studio contendentibus, mandauit Rector, vt nonnullis vigilantibus, alij somnum peterent.

P. Ioanni
Gouda.

Morbis corpori quidem, sed non animo Ioannis quietem adimebat; quippe mens eius altam cum Deo colens pacem, ardentem idemdem preces in cælum iaculabatur. Rogatus ergo subinde, quid gemitu tanto suspiraret; Gratias, inquit, Deo ago pro beneficio vocationis. Sacerdos quidam quarebat, an legi sibi aliquid iuberet; Caput, inquit ille, ex Aloysij historiâ, de eius morte. Cùm in lectionis cursu huc ventum esset, vbi narratur, nullum ab Aloysio per longinquitatem morbi, impatientis animi signum datum esse: ille ad Christum cruci affixum versus, Domine, inquit, si (quod non memini) impatientiâ fortè peccaui, ignosce. Audito deinde, quòd accepto mortis nuntio, Hymnum *Te Deum laudamus* recitasset, conatus imitari, rogauit adstan-